

JUSTITS MINISTERIET

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. juli 2015
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Sofie Nordskov Nielsen
Sagsnr.: 2015-0033-0718
Dok.: 1662934

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 1, som medlem af Folketinget Marlene Harpsøe (DF) har stillet til justitsministeren den 3. juli 2015.

Søren Pind

/

Inge Birgitte Møberg

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 1 fra medlem af Folketinget Marlene Harpsøe (DF):

”Hvad er ministerens holdning til, at en børnepornodømt journalist frit kan tage billeder af børn, f.eks. til kommunale arrangementer i svømmehallen, jf. artiklen »Kommunen har opgivet at stoppe børnepornodømt journalist« fra Gribskov Lokalavis den 17. juni 2015, og hvilke initiativer agter ministeren at tage på området?”

Svar:

1. Justitsministeriet skal indledningsvis bemærke, at ministeriet ikke – udover omtalen i artiklen, der er henvist til i spørgsmålet – har nærmere kendskab til den konkrete sag og derfor heller ikke finder at burde udtale sig herom.

2. Justitsministeriet kan imidlertid generelt oplyse, at straffeloven indeholder forskellige bestemmelser om beskyttelse af privatlivets fred. Det følger således af straffelovens § 264 a, at den, som uberettiget fotograferer personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

3. Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at det er almindeligt antaget, at ledelsen af en offentlig anstalt, sygehuse, plejehjem, skoler og højere læreanstalter mv. – herunder en svømmehal – kan fastsætte generelle forskrifter, herunder ordensforskrifter, og træffe konkrete beslutninger til regulering af forholdet mellem institutionen og institutionens brugere. Justitsministeriet kan i den forbindelse henvise til en udtalelse fra Folketingets Ombudsmand, der handlede om en elev, der var blevet bortvist fra et uddannelsesforløb og tilhørende kostafdeling, fordi hf-eleven under en bytur i en weekend havde røget hash (FOU 2013-24).

I udtalelsen anfører Folketingets Ombudsmand bl.a. følgende:

”Ifølge legalitetsprincippet skal forvaltningsmyndigheders virksomhed – herunder afgørelsesvirksomhed – være legitimeret i en lov eller i en anden anerkendt retskilde, f.eks. en retsgrundsætning. Det er antaget, at jo dybere en afgørelse eller anden beslutning griber ind i borgernes forhold, des mere sikker må den retskildemæssige hjemmel være.

Det er almindeligt antaget, at en institution kan fastsætte almindelige forskrifter for institutionens brugere, herunder ordensforskrifter, der skal være gældende ved institutionen, og

som har til formål at sikre institutionens overordnede funktion. Man siger her, at forskrifterne fastsættes med hjemmel i anstaltsforholdet, som altså giver hjemmel til at fastsætte generelle regler og træffe konkrete beslutninger til regulering af forholdet mellem institutionen og institutionens brugere. Synspunktet er, at når institutionens eksistens er fastsat eller forudsat i lovgivningen, må der heri også ligge en tilstrækkelig hjemmel til at fastsætte de generelle regler og træffe de konkrete beslutninger, som er nødvendige for at få institutionen til at fungere.

Vedrørende anstaltsforholdet kan jeg bl.a. henvise til artiklen 'Anstaltsforholdet – en vanskelig hjemmel', Bente Mundt og Karsten Loiborg, Folketingets Ombudsmands beretning for 2010, side 29 ff. Heraf fremgår bl.a. følgende:

'Det vanskelige er imidlertid hvad anstaltsforholdet giver hjemmel til. For det første skal reguleringen være båret af saglige hensyn, og den må ikke gå videre end nødvendigt af hensyn til institutionens formål og virksomhed. For det andet gælder også her almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder om proportionalitet og om at forskelsbehandling skal være sagligt begrundet. For det tredje kan borgernes friheds- og menneskerettigheder, først og fremmest i Grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), medføre nogle væsentlige begrænsninger i hvordan man ud fra anstaltsforholdet kan regulere borgernes forhold.'

Som følge af legalitetsprincippet er det – uanset om hjemlen følger af en lovbestemmelse eller en anden retskilde, f.eks. anstaltsforholdet – en forudsætning, at myndigheden, inden der fastsættes generelle regler eller træffes konkrete afgørelser, sikrer sig, at der foreligger den fornødne hjemmel hertil."